

Júlia

Abby Green

Nem vagyok a játékszered

Lindsay Armstrong

Karolj át, kedves!

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Abby Green, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2022

A Júlia 749. eredeti címe: *Confessions of a Pregnant Cinderella*
(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Scheer Katalin

© Lindsay Armstrong, 2008 – Vinton Kiadó Kft., 2022

A Júlia 750. eredeti címe: *The Cattle Baron's Virgin Wife*
(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2010)

• Magyarra fordította: Csósz Róbert

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 749. számában, 2022

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-471-1

• Kép: Shutterstock

A HARLEQUIN® és ™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2022

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Abby Green

Nem vagyok a játékszered

1. FEJEZET

Lazaro Sanchez élvezettel hordozta végig tekintetét a város legelegánsabb szállodájának ünnepi díszben pompázó báltermén. Mindez az övé! Végtelenül büszke volt arra, amit elért. Egész életét erre a pillanatra tette fel. Azért küzdött, hogy kiállhasson a madridi elit elé, és végre úgy érezhesse, hogy közéjük tartozik.

Alig néhány évvel ezelőtt mindez még elképzelhetetlennek tűnt. Ma esti vendégei közül egy sem állt volna szóba vele akkoriban, amikor magányos, elhagyatott kamaszként tengődött a madridi utcákon. Piros lámpáknál várakozó autók szélvédőjét mosta le némi aprópénz reményében, vagy múzeumokba bejutni kívánó turistáknak mutatta meg, hogyan kerülhetik el a sorban állást. De ha nem jött össze annyi pénz, hogy ennivalót vegyen magának, kukákból kihalászott maradékokkal csillapította az éhségét.

Még mindig előntötte a düh és a keserűség, ha a gyerekkorára gondolt. Végtelenül igazságtalan volt vele az élet. Az utolsó nevelőszüleitől akkor szökött meg, amikor a nevelőapja belökte a hálószobába, és nekiállt levenni a nadrágját. Lazaro kiugrott az első emeleti lakás ablakán, és vissza se nézett. Tizenhárom éves volt, és attól fogva egyedül gondoskodott magáról.

A legszörnyűbb az egészben, hogy nem azért került bántalmazó nevelőszülők karmai közé, mert meghaltak a szülei, vagy mert valamilyen okból alkalmatlanok voltak a felnevelésére. Az ő szülei éltek és virultak, szabad akaratukból mondtak le róla. Mi több, az apja, aki sosem ismerte el őt törvényes fiaként, itt lesz ma este, ebben a bálteremben.

Ami az anyját illeti, őt alig néhányszor látta életében, akkor is csak távolról.

Lazaro egy titkos affér gyümölcseként jött a világra. A szülei Spanyolország két legrégebbi és legtekintélyesebb családjából származtak. Úgy tűnik, a jó híruk megőrzése fontosabb volt számukra a gyerekük sorsánál.

Csak a véletlenek sorozatának köszönhetően, hogy megtudta az igazságot a származásáról. Egyszer egy figyelmetlen szociális gondozó magára hagyta az irodában, miközben a fiú aktája ott hevert az asztalon. De amikor megpróbált utánanézni, kik a szülei, kiderült, hogy az iratokban szereplő nevek hamisak.

Tizenkét évesen új nevelőszülőkhöz került. Két szociális gondozó szállította át az új családjához, akik útközben – amikor azt hitték, hogy Lazaro elaludt – arról beszélgettek, hogy a pletykák szerint a fiú prominens szülők sarja.

A tizenkét éves, hányatott sorsú fiú is hallotta már a Torres és a Salvador nevet. Spanyolország leggazdagabb, legbefolyásosabb dinasztáiáról volt szó, amelyek a kora középkorig vissza tudták vezetni a családfájukat.

Amint lehetősége volt rá, igyekezett további információkhoz jutni. Bár a gondozók csak pletykákról beszéltek, Lazarónak minden kétsége elszállt, amikor talált egy fényképet az apjáról, amelyen ugyanannyi idős volt, mint ő. Mint két tojás. Lazaro csak annyiban különbözött az apjától, hogy az anyja feltűnően szép zöld szemét örökölte.

Elkezdte megfigyelni a két család palotaszerű lakhelyét Madrid legelegánsabb külvárosában. Látta ki-be járkalni a szüleit, a féltestvéreit, a hozzájuk érkező vendégeket. Különösen az apja egyik fia, Gabriel Torres keltette fel az érdeklődését, talán azért, mert nagyjából egyidős volt vele.

Egyszer látta a Torres családot egy belvárosi étteremben, amint Gabriel születésnapját ünnepelték.

Odakint várakozott rájuk, és amikor nagy sokára kijöttek az étteremből – a nők méregdrága ruhákban, felékszerezve, a férfiak méretre szabott öltönyben –, odaugrott az apja elé.

– A fiad vagyok! – kiáltotta egész testében reszketve.

Az apja úgy magasodott fölé, mint egy óriás, Gabriel pedig, aki ott állt a jobbján, úgy meredt rá, mintha ufót látna.

Aztán a semmiből ott termett néhány erős ember, és mielőtt feleszmélhetett volna, máris egy közeli kis utca poros aszfaltján hevert. Az apja a hajánál fogva felrántotta a fejét, és az arcába köpött.

– Nem vagy a fiam! És ha még egyszer a családom közelébe merészkedsz, nagyon meg fogod bántani!

Ez volt az a pillanat, amikor Lazaróban felébredt a becsvágy, hogy egy napon ő is abba a pozícióba kerüljön, ahonnan az apja és a családja néz a világra és benne rá, a semmibe vett gyerekre. Elhatározta, hogy csak azért is felküzdje magát közéjük.

És most itt van, ugyanabban a teremben, mint az apja meg a féltestvére, Gabriel, akivel éppen harcban áll, mert mindketten szeretnék megszerezni Madrid egyik legrégebbi piaccsarnokát.

– Lazaro!

Halk, bársonyos hang szakította ki a gondolataiból. Felemelte a fejét, hogy ránézzen a nőre, aki miatt ma este ez a sok gazdag és befolyásos ember összegyűlt.

Leonora Flores de la Vega.

Feltűnően szép arc, hosszú, fekete haj, sötét szempár, nőies domborulatok – kétségtelenül ő az egyik legszebb nő egész Spanyolországban. És megfelelő háttérrel rendelkezik.

Igaz, a családja elszegényedett – ami azt illeti, ez az egyik oka a házasságkötésüknek –, de a nevük éppoly patinásan cseng, mint a Torreseké és a Salvadoroké. Ezt pedig pénzért nem lehet megvásárolni.

Lazaro ezért akarta feleségül venni a lányt. Ennek a házasságnak a révén közelebb kerülhet ahhoz a körhöz, amelybe a milliói ellenére sem sikerült bejutnia.

– Minden rendben? – kérdezte Leonora. – Rosszkedvűnek tűnsz.

A férfi mosolyt erőltetett az arcára, és odanyújtotta kezét a lánynak. Az ujjai egymásba kulcsolódtak, de Lazaro nem érzett semmit. A felesége érintése a leghalványabb reakciót sem váltotta ki belőle. De hát végül is nem szerelemből házasodik, hanem olyan okból, ami sokkal megbízhatóbb az érzelmeknél vagy a szenvedélynél. El fogja érni, hogy azok, akik eddig semmibe vették, végre elismerjék, hogy közéjük tartozik.

– Nincs semmi baj, csak elgondolkodtam. – Észrevette, hogy a lány tekintete elsötétült, miközben végignézett a teremben gyülekező vendégseregen. – És te jól vagy?

Leonora mindig higgadtan viselkedett, furcsa volt idegesnek látni.

– Persze, minden rendben – mosolygott rá a lány.

– Örülök, hogy elfogadtad az ajánlatomat. Biztos vagyok benne, hogy a házasságunk jól működik majd, és boldogok leszünk együtt.

Leonora arcán egy pillanatra megfagyott a mosoly, de hamar összeszedte magát.

– Igen, remélem, így lesz.

Lazaro hirtelen rádöbbsent, hogy nem is ismeri ezt a nőt. A neve miatt esett rá a választása, és alig néhány alkalommal találkoztak az eljegyzésük előtt. Kedvelte Leonorát, de ez volt minden, amit iránta érzett.

Nyílt titok volt, hogy a Flores de la Vega család anyagi gondokkal küzd. Mindkét fél jól jár tehát a házassággal. Leonora családja pénzhez jut, Lazaro pedig közelebb kerül ahhoz, amire mindig is vágyott. De van még egy előnye az esküvőnek. A férfi azt remélte, hogy ezzel végre leszámolhat a róla keringő pletykákkal, amelyek lelkiismeretlen szívtipróként állították be.

Elengedte a lány kezét, hogy közelebb húzza magához, és átölelje a derekát. Hiába. Ez az intim közelség sem mozdított meg benne semmit. Azzal nyugtatta magát, hogy a testi vonzalom nem is olyan fontos. Nem a szenvedély vagy a kéjvágy a legfőbb mozgatórugó az életben. Ő maga az élő bizonyíték arra, hogy a felsőbb körhöz tartozó emberek nem érzelmi alapon, hanem racionális megfontolásból kötnek házasságot.

Hirtelen megszólalt a lelkiismerete, és egyúttal felvillant egy kép a lelki szemei előtt. Ahogy közeledett az esküvő napja, egyre gyakrabban kísértette ez az emlék.

Nevetséges! Semmi oka rá, hogy bűntudatot érezzen.

Biztos vagy benne? – szólalt meg egy hang az agya hátsó zugában. Akkor miért nem vagy képes

kiűzni a fejedből azt a nőt?

„Azzal a nővel” három hónappal ezelőtt találkozott, még mielőtt megismerkedett volna Leonorával. Törekeny, vörös hajú, csupa szeplő lány volt, meglepően izgalmas domborulatokkal.

– Lazaro...

A férfi összerezgett. Döbbenetes, milyen élénken maga elé tudta képzelni a lányt. Az pedig még döbbenetesebb, hogy ez az emlékkép összehasonlíthatatlanul nagyobb hatással volt rá, mint az a hús-vér, gyönyörű nő, aki itt áll mellette.

– Túl erősen szorítasz. Fájdalmat okozol – nézett rá Leonora mosolyogva.

– Ó, bocsánat! Nem akartam – lazított az ölelésen Lazaro.

Mindössze egyetlen éjszakát töltött a szexi ismeretlennel. Egy idegen városban, ahol senki sem tudta, ki az a Lazaro Sanchez. Soha életében nem kívánt úgy senkit, mint azt a vörös tüneményt. A lánynak fogalma sem volt, kivel bújik ágyba, és ez rendkívül üdítően hatott Lazaróra.

Aztán kiderült, hogy a lány még szűz. Szűz! A szó hónapok óta visszhangzott a fejében, és még mindig meg tudta rendíteni. A tény, hogy ő volt az első az életében, még értékesebbé tette az amúgy is páratlan élményt. Az volt élete legerotikusabb éjszakája.

Arra eszmélt, hogy Leonora egy pohár pezsgőt nyújt feléje.

– A tanácsadóid azt mondják, ideje előrukkolnunk a nagy hírrel – mondta a lány. – Készen állsz?

Lazaro megpróbálta kiűzni fejéből az izgató emlékképeket, hogy a jövődéli feleségére koncentráljon, aki lehetővé teszi számára, hogy egyszer s mindenkorra annak a világnak a részévé váljon, amelyből születésétől kezdve száműzték.

– Igen – bölintott elszántan. – Jelentsük be az eljegyzésünket.

Skye O'Hara szörnyen érezte magát, és nem csak az idegessége miatt. Émelygett, és hideg veríték lepte el a testét, amióta csak betette a lábát a lélegzetelállítóan elegáns, kristálycsillárokkal díszített bálterembe. Soha életében nem látott még ennyi szép és gazdag embert egy rakáson. Csillogó estélyi ruhák, szmokingok, vagyont érő ékszerek, tökéletesen sminkelt, makulátlan bőrű nők, magabiztosan mosolygó, elegáns férfiak. Még a helyiségben szállongó illaton is érződött az exkluzivitás. Ezt az illatot nem üvegcsékben árulják. Ez a pénz szaga.

Skye fehér blúzt és fekete szoknyát viselt, megzabolázhatatlan vörös fürtjeit szoros kontyba fogta a tarkóján. Azt remélte, így feltűnés nélkül elvegyülhet a személyzet tagjai között. Soha nem tudna úgy kinézni, mint az itt jelen lévő vendégek. Úgy érezte, ő a legalacsonyabb nő az egész teremben, és az egyetlen vörös hajú. Ráadásul tele van szeplőkkel, amit ezek a csodaszép nők nyilván megengedhetetlennek tartanak. Ha netán meg is jelenne néhány folt a bőrükön, azonnal eltüntetnék, kerül, amibe kerül.

Lábujjhegyre állt, és körbekémlelt a zsúfolt teremben. Sehol sem látta a férfit.

Önkéntelenül a hasára szorította a tenyerét. Még néhány hét, és domborodni kezd, és a titka nyilvánvalóvá válik.

Aztán megpillantotta a férfit. A sok kisportolt, nagyra nőtt ember közül is kimagaslott. Sötétszőke haja kicsit hosszabb és kócosabb volt az illendőnél, markáns állát többnapos borosta fedte.

Egyetlen férfi sem volt rá ilyen hatással korábban. Ezért is adta oda magát neki az első – és egyúttal utolsó – éjszakájukon.

Lazaro fehér szmokingot és fehér csokornyakkendőt viselt fekete nadrággal. Kicsit máshogy mozgott, mint a többiek. Mintha nem tudná teljesen elrejtteni a világ elől azt a másik, civilizálatlan, barbár énjét, amelyet valószínűleg egyedül Skye ismert az itt jelenlévők közül.

Az a felejthetetlen, hihetetlen, szenvedélyes és vad éjszaka! Élete legkülönösebb, legcsodálatosabb élménye.

Szigorú tekintetű, pincéregyenruhát viselő nő közeledett feléje. A lány már éppen kezdett pánikba esni, hogy lelepleződött, és mindjárt kihajítják, amikor a nő a kezébe nyomott egy pezsgőspohárral teli tálcát, és ráfordult, hogy ne vesztegesse az idejét.

Skye megkönnyebbült. Ezek szerint működik a haditerve.

Nagy levegőt vett, és a tálcát maga előtt egyensúlyozva megindult a férfi felé. Lazaro Sanchez...

A közös éjszakájuk után rákeresett az interneten. Derült égből villámcsapásként érte, hogy a férfi, akinek odaadta a szüzességét, dúsgazdag, befolyásos üzletember, ingatlanberuházó, akit mindenki ismer a saját hazájában.

Az is kiderült a számtalan bulvárhírből, hogy a férfi közismert szívtipró, igazi playboy. Ezt a tényt jó néhány fénykép is alátámasztotta, amelyeken Lazarót szebbnél szebb nők oldalán kapták lencsevégre. Skye-t sokkolta a felismerés. Hogy lehetett olyan naiv, hogy bedőlt a sármjának? A férfinak semmit sem jelentett az az éjszaka. Egy volt a sok felejthető kalandja közül. A lány úgy érezte magát, mintha kísérleti nyúlnak használták volna.

Most pedig... Lazaro mindjárt bejelenti az eljegyzését a világ egyik legszebb nőjével, aki ebben a pillanatban is ott áll mellette, szorosán hozzásimulva.

Tökéletesen illettek egymáshoz. Mindketten magasak, vékonyak, dekoratívak. Leonora pánt nélküli, piros ruhát viselt, amely gyönyörűen kiemelte tökéletes idomait. Fényes, sötét haját gondos kezek művészi kontyba rendezték a tarkóján. Csupa kifinomultság és elegancia.

Skye egy pillanatra megszédült. Letette a tálcát a legközelebbi asztalra, hogy összeszedje magát. Lehet, hogy mégsem kellett volna idejönnie.

De hát mi mást tehetett volna? Lazarót egyszerűen képtelenség elérni. Ha a pápát akarta volna felhívni, valószínűleg nagyobb sikerrel járt volna.

Mégis milyen joggal teszi tönkre ezt a magasztos pillanatot?

A gyerekét hordod a szíved alatt! – szólalt meg egy józan hang valahol az agya hátsó zugában. Tudnia kell róla!

Ebben a pillanatban csilingelés hallatszott a pódium felől. Lazaro egy kanállal finoman megkocogtatta a poharát, mire a tömeg elcsendesedett, és a hang forrása felé fordult.

Skye most már annyira rosszul volt, hogy attól tartott, mindjárt elájul. A pódiumon egymás mellett álló két gyönyörű emberre nézett, és azon gondolkodott, vajon együtt voltak-e már három hónappal ezelőtt is, amikor Lazaro és ő találkoztak.

Látta a mögöttük tornyosuló biztonsági embereket, és nagyjából sejtette, mi fog történni az elkövetkező percekben. Lazaro bejelenti az eljegyzést, a vendégek körük sereglenek, hogy gratuláljanak nekik, aztán a testőrök biztonságos helyre kísérik a vendégeiket.

Ez az egyetlen esélye, hogy felhívja magára a férfi figyelmét! Nem engedi a lelkiismerete, hogy eltitkolja előle a terhességet. Lazarónak tudnia kell, hogy az együtt töltött éjszakájuknak életre szóló következménye lett.

A férfi megköszönte a torkát, és végighordozta tekintetét az egybegyűlteken. Élvezte a rá irányuló figyelmet. Leginkább annak örült, hogy a tömegben ott áll az apja, aki a mai napig úgy tesz, mintha nem tudná, hogy Lazaro a házasságon kívül született fia. És ott volt Gabriel is, a féltestvére, aki ellenségesebbnek és mogorvábbnak tűnt, mint valaha.

– Szeretném megköszönni önöknek, hogy elfogadták a meghívásunkat erre a kis ünnepra.

Mosolyogva Leonora felé fordult, de a lány a vendégekre szegezte a tekintetét, és úgy állt mellette, akár egy kőszobor. Lazaro finoman megszorította a kezét, mire a lány ránézett, és halványan elmosolyodott.

– Tudom, hogy a többség számára nem lesz meglepetés a bejelentésünk, mivel a szorgalmas bulvárujságírók már lelőtték a poént – mondta Lazaro, majd megvárta, míg elcsendesül a nevetés.

– Mégis, nagy örömmel tudatom önökkel, hogy megkértem Leonora Flores de la Vega kezét, ő pedig elfogadta az ajánlatomat. Hamarosan kézbesítjük az esküvői meghívókat.

A férfi felemelte a pezsgőspoharát, hogy köszöntőt mondjon a menyasszonya tiszteletére, ám ekkor egy női hang hasított bele a várakozásteljes csendbe:

– Várj! Mondanom kell valamit.

Beletelt néhány másodpercbe, mire Lazaro felfogta, mi történik. A vendégek tekintete már nem rá szegeződött, hanem valakire, aki a pódiumtól balra helyezkedett el. Lazaro két testőre azonnal cselekedett, két oldalról közrevették a lányt, és megragadták a karját. A férfi nem fogta fel rögtön, hogy a vörös szirén nemcsak a képzeletében bukkan fel lépten-nyomon, hanem hús-vér valójában is jelen van.

A lány tágra nyílt szemmel, elszánt tekintettel meredt rá, néhány rakoncátlan, rézvörös tincs kibomlott a kontyából, és lágyan az arcába hullott. Fehér blúza alatt kirajzolódtak a melltartó kontúrjai. Lazarót elöntötte a forróság. Elengedte Leonora kezét, és elindult Skye felé. Talán abban reménykedett, hogy megállíthatja. Hogy elkerülheti az elkerülhetetlent. De a lány még azelőtt beszélni kezdett, hogy odaért volna hozzá.

– Van valami, amit tudnod kell – mondta spanyolul. – Gyereket várok. Tőled.

Döbrent csend telepedett a bálteremre. Még a lányt fogva tartó testőrök is ledermedtek.

Skye egyenesen Lazaro szemébe nézett, és a férfi hirtelen úgy érezte, mintha rajtuk kívül nem is lenne más a hatalmas díszteremben. Csak ő és ez a törékeny, vörös lány, akinél izgatóbb jelenséget életében nem látott.

– Ez az igazság – mondta Skye most már nyugodtabb hangon és angolul. – Terhes vagyok, és te vagy a gyerek apja.

Skye O'Hara. Lazaro tudta, hogy így hívják. Egy dublini étteremben találkoztak, ahová egy üzleti megbeszélés után tért be vacsorázni. Azonnal feltűnt neki a lány, ahogy belépett az étterembe. Frissesség és természetesség áradt belőle, amit Lazaro különösen izgatónak talált. Nem találkozott még ilyen tiszta, őszinte, nyílt teremtéssel.

Nagyjából ugyanazt viselte akkor is, mint most. Egyszerű szabású, olcsó pincéregyenruhát, amit a legnagyobb jóindulattal sem lehetett szexinek nevezni, Skye mégis lélegzetelállítóan nézett ki benne. Odalépett az asztalhoz, jegyzetfüzetet és ceruzát húzott elő a kötényéből, és csak ezután nézett rá a férfitra.

És akkor olyasmi történt, amit Lazaro még soha életében nem tapasztalt. A lány pillantásától zakatolni kezdett a szíve, és elöntötte a forróság. Pontosan úgy, mint most, egy perccel azután, hogy bejelentette az eljegyzését egy másik nővel.

Közben az agyában széleseben kattogtak a fogaskerekek. A terem tele van újságírókkal és fotósokkal, ő maga gondoskodott róla, hogy minél többen legyenek, hiszen azt akarta, hogy az egész világ értesüljön élete legnagyobb diadaláról. Ha utasítja az embereit, hogy tegyék ki a lányt az utcára, az újságírók biztosan utánamennek, hogy meginterjúvolják. Már látta is maga előtt a hatásvadász szalagcímekeket és szívszaggató újságcikkeket.

Kétsége sem volt afelől, hogy a lány azért kereste meg, mert rájött, kicsoda, és most hasznat akar húzni az afférból. Kézben kell tartania az eseményeket, és menteni a menthetőt!

Letette a poharát, odalépett Skye-hoz, és megragadta a karjánál fogva.

– Mégis mi az ördögöt művelsz te itt?

A lány arcából kiszaladt a vér. Lazarónak egy pillanatra megszólalt a lelkiismerete. Skye törékenyebb volt, mint ahogy emlékezett rá.

– Azért jöttem, mert el kellett mondanom neked. Úgy éreztem, tudnod kell róla. Nem tudtalak más módon elérni, nem volt meg a telefonszámod... – hebegte a lány.

Lazaro odaadta neki a névjegykártyáját, miután meghívta egy italra, de a lány nem vitte magával, amikor másnap reggel sietősen elhagyta a férfi hotelszobáját. Lazaro felajánlotta, hogy reggelizzenek együtt a szállodában, de Skye határozottan ellenállt.

A férfi még mindig élénken látta maga előtt. Szűk farmert és túlméretezett pólót viselt, amely lecsúszott az egyik vállán. Kipirult arca, nedves ajka, kócos haja még az iménti szenvedélyes együttlétükről árulkodott. Alig pár perce juttatták el egymást a csúcsra, de Lazaro máris újra kívánta.

Amikor zuhanyozás után kilépett a fürdőszobából, Skye már indulni készült.

– Mit csinálsz?

A lány belebújt a cipőjébe, majd Lazaróra nézett. A férfi beleborzongott a pillantásába.

– Jobb, ha most megyek. Nincs semmi gond, tudom, hogy van ez. Egyéjszakás kaland, semmi több. Hiszen te nem is itt élsz. – Fülig vörösödre a feldúlt ágyra mutatott. – Nem számítottam rá, hogy ez fog történni.

De hiszen még szűz volt! – dübörgött a férfi agyában. Szabályosan pánikba esett a gondolatra, hogy soha többé nem láthatja a lányt.

– Maradj még! Rendelek magunknak reggelit. Semmi ok a sietségre.

Skye habozott egy pillanatig, aztán megrázta a fejét.

– Nem. El kell intéznem valamit, mennem kell. – Sarkon fordult, és elindult az ajtó felé. Amikor megfogta a kilincset, visszanézett Lazaróra. – De azért... köszönöm. Minden annyira váratlanul történt. Nem hittem volna, hogy valaha találkozom egy olyan férfival, mint te. Olyan volt, mint... egy álom.

Aztán kifordult az ajtón, Lazaro pedig percekig nem tért magához. Mint egy álom? Ez az éjszaka, ami csak úgy sistergett a szenvedélytől? Csoda, hogy nem kapott lángra a hotelszoba!

A lány mostani váratlan felbukkanása azonban teljesen más fényben láttatta a történeteket. Hogy lehetett ilyen hiszékeny? Az egész erre a jelenetre futott ki. Skye kezdettől fogva tudta, kivel van dolga.

Elengedte a lány kezét, és odafordult a testőreihez.

– Vigyétek az irodámba, és tartsátok ott, amíg további utasítást nem kaptok.

Skye-t még csak pillantásra sem méltatta. Inkább a menyasszonyára koncentrált, aki hamuszürke arccal, tágra nyílt szemmel meredt rá a pódiumról.

Visszalépett mellé, és mosolyt erőltetett az arcára. Fogalma sem volt, hogyan menthetné meg a helyzetet.

– Elnézést kérek ezért a kellemetlen incidensért. Ígérem, mielőbb tisztázni fogjuk ezt a félreértést.

Azt akarta mondani, hogy a lány kijelentése minden valóságalapot nélkülöz, ám ekkor eszébe jutott valami. Mire egymáséi lettek, már mindketten nagyon fel voltak ajzva. Az utolsó pillanatban jött rá, hogy nincs nála óvszer. Megkérdezte a lányt, szed-e tablettát, ő pedig azt válaszolta, hogy minden rendben, ne hagyja abba.

Mi van, ha Skye tényleg igazat mond?

Megint mardosni kezdte a bűntudat.

– Leonora, kérlek... Hadd magyarázzam meg – nyújtotta a kezét a lánynak.

Leonora döbbenten rázta a fejét.

– Nem mehetek hozzád. Ezek után semmiképp. Hogy tehetted ezt velem? Ennyi ember előtt!

Lelépett az emelvényről, és kisietett a bálteremből. A vendégek néma csendben figyelték a jelenetet, majd valaki tapsolni kezdett. Lazaro a féltestvérére nézett, aki megvető mosolyra húzta a száját.

– Nem hittem volna, hogy ilyen szórakoztató lesz ez az este, Sanchez. Gratulálok! Elképesztő tehetséged van ahhoz, hogy tönkretedd a jó híredet. De őszintén szólva, jobb dolgom is van annál, mint hogy a nőügyeidhez asszisztáljak.

Bármilyen nagy volt a kísértés, hogy Gabriel után rohanjon, és lemossa a képéről a megvető mosolyt, Lazaro tudta, hogy nem teheti meg. Ismét a vendégek felé fordult, akiket azért hívott ide, hogy tanúi legyenek élete nagy győzelmének. Senki sem mert a szemébe nézni, kivéve egyetlen férfit: az apját, aki a terem hátsó részéről figyelte a kínlódását. Önelégült arckifejezése azt üzentte: „Megpróbáltad, de kudarcot vallottál. Soha nem fogsz közénk tartozni.”

A nagy diadal katasztrófába torkollott. Mindez pedig egy nő miatt!

Nem. Saját maga miatt. Feladott mindent egyetlen mámoros éjszakáért. Tudhatta volna, hogy minden gyenge pillanatért meg kell fizetnie. Ezek az emberek, akik most zavartan elfordulnak tőle, megengedhetik maguknak, hogy időnként elgyengüljenek. Ő soha.

Skye-t egy kis szobába vezették. Az egyik testőr elhozta a hátizsákját és a kabátját a ruhatárból. A reptérről egyenesen ide jött, ezért volt nála minden holmija.

Még mindig nagyon izgatott volt. Megmondta a férfinak, amit meg kellett mondania. Jobb lett volna kevésbé drámai körülmények között tudatni vele a hírt, de egyszerűen nem volt más megoldás. Ha elérte volna telefonon, nem hozta volna ilyen helyzetbe. Lazarót annyi testőr és alkalmazott vette körül, mintha ő lenne a spanyol miniszterelnök. A lány nem tudott áttörni a védőpajzsán.

Persze az sem segített, hogy nem vitte magával a férfi névjegykártyáját. Akkor úgy gondolta,

felesleges azzal kínoznia magát, hogy tudja a telefonszámát, mégsem hívhatja fel. Hiszen ha Lazaro találkozni akart volna vele, semmi sem állt volna az útjába. Skye-t nem őrizték sem testőrök, sem személyi asszisztensek.

Rákeresett a férfit az interneten, így értesült arról is, hogy Lazaro Sanchez az Esmeralda Hotel dísztermében készül bejelenteni a közelgő esküvőjét. Hirtelen ötlettől vezérelve megvásárolta a repülőjegyet Madridba és vissza, felvette az egyenruháját, és reménykedett, hogy beválik a terve. Végül simán bejutott a rendezvényre.

Mindig jó emberismerőnek tartotta magát, de ezúttal óriásit tévedett. Úgy látszik, a szenvedély kikapcsolja az ember önvédelmi stratégiáit.

Még most sem tudta elhinni, hogy gyereket vár. Tenyerét a hasára tette, és megpróbálta elképzelni, milyen lesz majd a baba.

Nemcsak Lazarót, az anyját sem sikerült elérnie. Valamilyen spirituális elvonuláson vett részt Indiában, ahol nem használhattak telefont, de talán nem is volt térerő. Az anyja már csak ilyen, nem számíthatott rá. Egyébként nélküle is tudta, mit fog tenni. Mindenképpen megtartja a gyereket.

Mindig más életre vágyott, mint ami gyerekként jutott neki. Amióta az eszét tudta, felnőttebbnek érezte magát megbízhatatlan, különc, de szeretetre méltó anyjánál. És most mégis megismétli a sorsát. Fiatalon gyereke lesz, és egyedül fogja felnevelni.

Hányszor, de hányszor megfogadta, hogy csakis szilárd kapcsolatban vállal majd gyerekeket! Stabilitást és biztonságot akart nekik nyújtani, amiből neki olyan kevés jutott. Igazi családra vágyott, hangulatos otthonra, kiszámítható boldogságra.

Kinyílt az ajtó a háta mögött. Torkában dobogó szívvel fordult hátra, de nem Lazaro állt az ajtóban, hanem a biztonságiak főnöke. A férfi egy lifthez vezette, amely a legfelső emeletre röpítette őket. Előbb egy jellegtelen folyosón, majd egy konyhában találták magukat. A konyha mögött azonban egy fantasztikus penthouse-lakás rejlett dizájn bútorokkal és hatalmas panorámaablakkal, amelyek káprázatos kilátást nyújtottak Madrid belvárosára.

Valószínűleg a személyzeti konyhán keresztül nyert bebocsátást a férfi szentélyébe. Skye arca égett a megaláztatástól.

A testőr egy tágas nappaliba vezette, amelyben több kanapét és üvegasztalkát helyeztek el, a falakat pedig kortárs festmények díszítették. A meleg fényű lámpák ellenére a helyiség cseppet sem volt barátságos. Lazaro az ablak előtt állt, háttal nekik, öltönytadrágban és ingben. Skye akkor sem tudta kivenni az arcvonásait a félhomályban, amikor lassan feléjük fordult. Talán jobb is így.

Lazaro utasította a testőrt, hogy elmehet. Skye hallotta, amint becsukódik az ajtó a háta mögött.

– Mi a fenét képzelte, mit fogsz elérni ezzel a hazugsággal?

A férfi hangja tele volt elfojtott dühvel és felháborodással. Skye jobban örült volna, ha inkább rákiabál.

Igyekezett nem kimutatni, mennyire megrémíti a férfi haragja. Közelebb lépett hozzá, bár a lába alig engedelmeskedett.

Lazaro Sanchez pont olyan volt, mint ez a szoba: hatalmas, tekintélyes és hűvös. Egyáltalán nem emlékeztetett arra az elbűvölő, tapasztalt és intelligens férfit, aki azon a végzetes éjszakán elcsábította, mégis ugyanolyan hatással volt Skye-ra. Vér helyett forró láva folyt az ereiben, a szíve dübörgött, az egész teste vibrált az izgalomtól.

Annak idején, amikor Lazaro meghívta egy italra a hotel bárjába, megpróbálta a tudomására hozni, hogy számára ez nem egy hétköznapi szituáció.

– Általában nem csinálom ilyet... Nem randizom idegen férfiakkal a hotel bárjában. Nem fogok magával...

A férfi mosolya azonban minden kétségét eloszlatta. Egyszerre volt bizalomgerjesztő és iszonyúan szexi.

– Csak megiszunk egy italt együtt, és beszélgetünk, oké? – mondta, és kihúzta az egyik bárszéket a lány számára.

Skye most úgy érezte, mintha mindez nem három hónapja, hanem legalább három éve történt volna.

– Sajnálom, ami odalent történt – nyögte ki végül. – Ha el tudtalak volna érni máshogy, nem csináltam volna jelenetet. Nem így akartam közölni veled a... hírt. Többször is felhívtam az irodádat, de nem voltak hajlandók kapcsolni téged, hiába mondtam, hogy nagyon fontos, személyes ügyben kereslek.

A férfi keresztbe fonta a karját a mellkasán.

– Ez a magyarázat nem kielégítő a számomra – jelentette ki.

– Pedig ez az igazság. Aztán láttam az interneten, hogy most lesz az eljegyzésed, és arra gondoltam, hogy ez az utolsó lehetőségem.

– Egyúttal remek alkalom arra, hogy felhívd magadra a bulvársajtó figyelmét.

– A bulvársajtót? – nézett rá a lány értetlenül.

– Ne játszd nekem az ártatlant! – horkant fel megvetően Lazaro. – Nagyon jól tudtad, hogy tele lesz a bálterem újságírókkal.

Skye hirtelen maga előtt látta a férfi menyasszonyának döbrent tekintetét, és elöntötte a bűntudat.

– Azt gondoltam... Csak így tudtam elérni, hogy találkozzunk. Nem tudtam máshogy felhívni magamra a figyelmedet.

– Hát, most itt vagy. Hallgatlak. A közös éjszakánk után azt állítottad, tudod, hogyan működnek ezek a dolgok. Ezek szerint hazudtál?

– Nem – vágta rá a lány nem egészen tiszta lelkiismerettel.

Saját tapasztalatai nem voltak, azt viszont nagyon jól tudta, hogyan működött a dolog az anyjánál. Minden fellángolás rövid ideig tartott, és nagyon sok fájdalommal járt. Skye szívesen reggelizett volna együtt Lazaróval, de nem hitte, hogy a férfi egyéjszakás kalandnál többre vágyna. Úgy gondolta, jobban jár, ha minél előbb elmenekül.

– Komolyan gondoltam, amit akkor mondtam. De természetesen nem tudhattam, hogy... következménye lesz a dolognak.

– Megkérdeztelek, hogy védekezel-e, és te azt felelted, hogy minden rendben van.

Skye az ajkába harapott. Abban a pillanatban egyszerűen elképzelhetetlennek tartotta, hogy abba hagyják. Nem arról van szó, hogy magánkívül lett volna, természetesen vállalja a felelősséget a döntéséért.

– Azt hittem, nem lesz baj. A ciklusom alapján nem kellett volna teherbe esnem.

– Mégis miért higgyek neked? Lehet, hogy nem is vagy terhes. Egyáltalán nem látszik rajtad.

A lány a hasára tette a kezét.

– Terhes vagyok. Múlt héten voltam ultrahangon. Szerencsére minden rendben van.

– És mi a biztosíték arra, hogy én vagyok az apa?

– Nem feküdtem le senki mással. Ez volt az első alkalom az életemben, és ez idáig az egyetlen.

Igazság szerint kétszer voltak együtt azon az éjszakán. Lazaro mindkét aktusra élénken emlékezett.

A lány kisugárzása most sem hagyta hidegen. Elég volt ránéznie szeplőkkel pöttyözött bőrére, érzéki ajkára, kifejező szemére, máris hevesebben vert a szíve. Próbálta bemagyarázni magának, hogy ez még mindig a düh jele, de amikor a lány törekeny kezére esett a pillantása, amely még mindig a hasán nyugodott, egészen más érzések kerítették hatalmukba.

Akármilyen felfoghatatlan is, gyereke lesz!

Mivel őt közvetlenül a születése után eltaszították maguktól a szülei, enyhén szólva cinikusan tekintett a szülő-gyerek kapcsolatra. Most mégis nagyon rosszul érintette, hogy nem lehetett jelen az első ultrahangvizsgálaton. Úgy érezte, máris elszalasztott valami fontosat. Mindig úgy gondolta, ha egyszer gyereke lesz, sosem fogja cserben hagyni. De persze álmában sem gondolta, hogy ilyen hamar sor kerül rá...

Skye letette a kabátját és a hátizsákját a földre. Amikor újra kiegyenesedett, kimerültnek és elesettnek tűnt. Lazarót most is lenyűgözte a lány természetes szépsége. Imádta a szeplőkkel

teleszórt arcát, kedves orrát, ártatlan tekintetét.

– Esküszöm, ha lett volna más választásom, nem így közöltem volna veled a hírt – szólalt meg újra Skye. – Nem akartam kellemetlen helyzetbe hozni a menyasszonyodat.

– Már nem a menyasszonyom.

A lány arca most már olyan fehér volt, mint a fal.

– Ha tényleg szeret téged, biztosan megtaláljátok a módját, hogy...

– Ki beszél itt szerelemről? – vágott közbe a férfi. – Nem ezért házasodtunk volna össze.

– Hanem miért? – kérdezte a lány döbbenetben.

Lazarót kellemetlenül érintette a kérdés.

– Mert észszerűnek tűnt. Ő segített volna nekem a kapcsolataival, én pedig pénzhez juttattam volna a családját.

– Ez elég... ridegen hangzik.

– Én inkább pragmatikusnak nevezném. Az olyan bizonytalan alapra épülő házasságok, mint amilyen a szerelem, nem szoktak sokáig tartani.

– Már akkor is együtt voltatok, amikor találkoztunk? – kérdezte a lány félénken.

– Nem. Pár héttel később kezdtünk találkozgatni.

Az igazság az, hogy éppen a Skye-jal töltött éjszaka miatt döntött úgy, hogy randevúra hívja Leonorát. Rádöbbsent, hogy csillapíthatatlan vágy tombol benne, amit hiába igyekezett elfojtani. El akarta felejteni azt a zabolátlan éjszakát, és próbálta elhitetni magával, hogy amit a kis ír lánnyal átélt, pusztán véletlen volt. Megismételhetetlen véletlen.

Csak hogy a lány most itt áll előtte, és ugyanolyan ellenállhatatlanul vonzza, mint három hónappal ezelőtt.

Forrt a vére, zakatolt a szíve, és másra sem vágyott, mint hogy megérintse vékony, selymesen puha bőrét, törékeny testének izgalmas domborulatait.

– Ó... – mondta Skye, miközben elfordított a fejét, és kibámult a hatalmas panorámaablakon.

– Ez meg mit akar jelenteni? – támadt rá Lazaro, inkább csak azért, hogy önmaga előtt is leplezze, mekkora hatással van rá a lány.

– Csak arra gondoltam, mennyire nem hasonlítunk egymásra, Leonora és én. Meg tudom érteni, miért akartad feleségül venni. Nagyon szép párt alkottatok.

Igaza van, ennél jobban már nem is különbözhetne a magas, modellalkatú, arisztokratikus megjelenésű Leonoránál. A kis Skye O'Hara mégis összehasonlíthatatlanul nagyobb vonzerővel bír számára, mint a hűvösen elegáns spanyol szépség.

Valójában Skye az összes nőtől különbözött, akivel a sors valaha összehozta. Ő volt az egyetlen, aki felébresztette benne az összetartozás iránti vágyat. Eggyé akart olvadni vele, még hozzá nemcsak fizikailag, de lelkileg is.

– Az is lehet, hogy végső soron jó szolgálatot tettem Leonorának. Elvégre mindenki megérdemli, hogy szeressék.

A lány szavai úgy hatottak rá, mintha kést döftek volna a szívébe, de persze sosem ismerte volna el.

– Ne légy nevetséges! – mondta inkább. – És főleg ne keress kibúvót a felelősség alól. Egyedül te tehetsz arról, ami történt. Besurrantál egy privát rendezvényre, hogy meghiúsíts egy esküvőt.

– Azért annyira nem volt privát, hiszen hemzsegett az újságíróktól – vágott vissza a lány. Aztán lehajolt, hogy összeszedje a holmiját. – Azért jöttem, mert úgy gondoltam, jogod van tudni, hogy gyereket várok. Elmondtam, amit akartam, úgyhogy most már mehetek is. – Tanácstalanul nézett szét maga körül a hatalmas helyiségben. – Megmondanád, merre van a kijárat?

A férfi megrázta a fejét. Nem hitt a fülének. Ez a lány komolyan azt hiszi, hogy ezek után egyszerűen csak kisétálhat innen? A hotelszobából is olyan villámgyorsan távozott, hogy Lazarónak esélye sem volt visszatartani. Most viszont nem hagyja elmenekülni.

Megfogta a karját, és a sarokkanapéhoz vezette.

– Ez nem így működik, Skye. Nem tűnhetsz el, mintha mi sem történt volna, miután országvilág tudtára adtad, hogy gyereket vársz tőlem. Ül le, beszélünk kell. Nem mész sehová.

Tudhatta volna, hogy nem szabadul ilyen egyszerűen. Egy olyan férfi, mint Lazaro Sanchez, természetesen nem hagyja, hogy csak úgy kisétálgjon az ajtón, miután közölte vele, hogy hamarosan gyereke születik. Neki sem volt könnyű megemészteni a történeteket, de legalább volt rá majdnem három hónapja, hogy hozzászokjon az anyaság gondolatához.

– Megkínálhatlak valamivel? Tea, kávé?

– Egy pohár víz jólesne.

A férfi a bárpulthoz lépett, neki ásványvizet, magának whiskyt töltött, majd visszatért a sarokban álló ülőgarnitúrához. Skye-jal szemben ült le, a panorámaablak előtt álló fotelbe. Olyan volt, mint valami hadúr, aki éppen megpihen két sorsdöntő csata között.

– Tudtad, hogy ki vagyok, igaz?

– Tessék?

– Azért kezdted ki velem, mert felismertél.

Skye olyan hirtelen ugrott fel, hogy kilöttyent a víz a poharából.

– Miről beszélsz? Te jöttél be az étterembe, ahol dolgozom, és te hívtál meg egy italra! Én egyáltalán nem bátorítottalak! Amíg oda nem adtad a névjegykártyádat, fogalmam sem volt, hogy hívnak – mondta, miután visszaült a helyére.

– De utána volt időd keresgélni az interneten. Lehet, hogy csak azért fogadtad el a meghívást, mert azt gondoltad, hasznot húzhatsz belőle.

– Ennyire kishitű lennél? Fel sem merül benned, hogy azért akartam randizni veled, mert te vagy a legvonzóbb pasi, akivel életemben találkoztam? Tudtam, hogy iszonyúan megbánnám, ha nemet mondanék. – Hirtelen elhallgatott, mintha maga is megdöbbsen volna azon, ami kicsúszott a száján. Aztán dacosan felszegte az állát. – Másnap viszont tényleg keresgélni kezdtem az interneten. Akkor jöttem rá, hogy...

– És elhatároztad, hogy hasznot húzol a véletlen találkozásból.

Skye most előrelátóan letette a poharát, és csak aztán emelkedett fel a kanapéról.

– Akár hiszed, akár nem, nem az volt az életcélo, hogy huszonkét évesen teherbe essek.

– Hát mi volt az életcélod? Hogy te legyél az üzletvezető abban a dublini étteremben?

– Nem hiszem, hogy jogod van így beszélni velem. Fogalmad sincs róla, ki vagyok, és mit akarok. Lazaro is felállt, majd odalépett a lányhoz.

– Azt viszont mindketten pontosan tudjuk, hogy mit akartál azon a bizonyos éjszakán.

– Ketten voltunk abban a hotelszobában, és bármit is tettünk, közös megegyezésen alapult.

– Mondd meg az igazat! Miért jöttél ide?

– Nem hiszem el, hogy ennyire bizalmatlan vagy! Mindig a legrosszabbat feltételezed az emberekről? Most komolyan, jobb lett volna, ha elhallgatom előled, hogy gyereked lesz? Jobban szeretnéd, ha úgy nőne fel, hogy nem is tudsz a létezéséről?

Skye legnagyobb meglepetésére a férfi elsápadt, a tekintete elsötétült.

– Amennyiben valóban terhes vagy, és a gyerek tényleg az enyém, természetesen tudni akarok róla. Nem számítottam rá, hogy apa leszek, de ha ez a helyzet, akkor nem hagyom, hogy a gyerekem apa nélkül nőjön fel.

Annyi indulat és érzelem izzott a szemében, hogy Skye egy percig sem kételkedett abban, amit mond. Átfutott a fején, hogy a Lazaróról szóló újságcikkek egyikében sem esett szó a férfi szüleiéről. De mielőtt bármit is kérdezhetett volna, elsötétült előtte a világ, és kicsúszott a lába alól a talaj.

– Mi a baj? – ragadta meg a karját a férfi. – Iszonyúan elsápadtál.

– Semmi komoly. Azt hiszem, ennem kellene valamit.

– Ül le. Mit hozassak neked?

– Egy szendvicset meg néhány szem sült krumplit, ha nem gond.

Lazaro a telefonhoz lépett, és leadta a rendelést.

– Nem akartam ekkora felfordulást okozni, sajnálom – mondta a lány, amikor a férfi visszatért hozzá.

– Aha. Idejössz, bombát robbantasz, aztán elsétálsz, mint aki jól végezte dolgát. Így képzelted?

– Semmi mást nem akartam, csak tudatni veled, hogy mi történt. Nem várok tőled semmit. Ha elcsitult a botrány, talán rendbe tudod hozni a dolgot a menyasszonyoddal...

– Hagyjuk ezt – vágott közbe Lazaro türelmetlenül. – Leonora ezek után szóba sem fog állni velem.

Skye őszintén sajnálta, hogy ekkora galibát okozott. Kifejezetten rokonszenvesnek találta Leonorát, és szégyellte magát, amiért ilyen megalázó helyzetbe hozta a nőt, aki igazán nem tehetett semmiről.

Csengettek, máris megérkezett a szobaszerviz.

– Menjünk a konyhába – mondta a férfi, miután átvette a fedővel borított tálcát.

Skye igyekezett nem megsértődni, hogy egy rideg konyhában kell elmajszólnia a szendvicset, csak mert a férfi feltehetően attól tart, hogy összemorzszázza a vagyont érő kanapéját. Lazaro valószínűleg arra számított, hogy a ma éjszakát a gyönyörű menyasszonyával tölti ebben az elegáns lakosztályban.

Amikor azonban átlépték a konyha küszöbét, leesett az álla a csodálkozástól. Ez nem az a jellegtelen helyiség volt, amin keresztül bejutott az apartmanba. Hatalmas tér, masszív tömörfa felületek, hipermodern konyhai eszközök fogadták, a nagy ablak előtt pedig hosszú étkezőasztal állt székekkel.

Lazaro letette a tálcát az asztalra, és felemelte az ezüstös fedelet. A lány szájában összefutott a nyál a gusztusos szendvics és a sült krumpli látványára.

– Azt hittem, az a konyha, ahol bejöttünk.

– Az csak a menekülő útvonal, ha el akarjuk kerülni a túlságosan erőszakos lesifotósokat.

– Ó...

Skye nem tudta véka alá rejteni, mennyire idegen tőle ez a világ. Ennek ellenére nagy élvezettel esett neki az ínycsiklandó vacsorának, Lazaro pedig kedvtelve figyelte, milyen jó étvággal eszik. Töltött még egy pohár vizet, és letette a lány elé az asztalra. Skye megköszönte, és ahogy a tekintetük összekapcsolódott, enyhe pír futott át az arcán. Akárcsak annak idején, amikor meghívta a lányt egy italra a dublini hotel bárjába.

– Ó... – felelte akkor is. – Azt hiszem, ez nem igazán jó ötlet.

– Miért nem?

– Mert nem ismerem magát. Honnan tudhatnám, ki maga, és milyen ember?

Ekkor adta oda neki Lazaro a névjegykártyáját.

– Ettől persze még lehet, hogy sorozatgyilkos vagyok – mosolygott a férfi. – De biztosíthatom, nem vagyok az. Nem kérek semmi mást, csak hogy igyunk valamit a bárban, és beszéljünk, hogy egy kicsit közelebbről is megismerjük egymást.

A lány rámeresztette hatalmas, kék szemét.

– Mégis mi értelme lenne?

Lazaro egy pillanatig elgondolkodott, majd olyasmit válaszolt, ami őt magát is meglepte.

– Maga még sosem tett semmit pillanatnyi fellángolásból? Csak mert hirtelen kedve támadt hozzá?

Különös, mennyire vágyott rá, hogy a lány igent mondjon. Már az is meglepő volt, hogy egyáltalán húzódozott. Lazaro ahhoz volt szokva, hogy tapadnak rá a nők.

– Hát jó – mondta végül Skye. – Talán elmegyek.

Így aztán életében először Lazaro nem volt biztos benne, hogy a nő, akit randira hívott, valóban megjelenik a találkozón.

De eljött. Szűk farmerben, elnyűtt, bő pólóban, kezében egy kopott, deformálódott táskával. A szeme mint a tenger, vállára omló tincsei lángnyelvek, a szeplői apró szikrák. Igazi ír boszorkány. Lazarót lebénytotta a szépsége, képtelen volt felállni, hogy üdvözlje.

– Köszönöm a vacsorát – szakította ki most a gondolataiból a lány hangja.

– Melyik hotelben szálltál meg? – kérdezte a férfi, amikor magához tért az ábrándozásból.

– Semelyikben – felelte Skye zavartan. – Egyenesen ide jöttem a repülőtérről. De útközben láttam egy hostelt, ott biztosan kapok szobát ma éjszakára.

– Nem tervezted, hogy itt maradsz nálam, de nem is foglaltál szállást – mondta Lazaro maró gúnyjal a hangjában. – A visszaútra azért megvetted a repülőjegyet? Vagy titkon mégis abban reménykedtél, hogy újra bebújhatsz mellém az ágyba? Így adhatnál még egy esélyt a dolognak, ha esetleg mégsem lennél terhes.

Skye remegett a dühtől. Mégis mit képzelsz a férfi?

– Életemben nem találkoztam ilyen cinikus alakkal, mint te. Akármilyen hihetetlen, nem azért jöttem, hogy pénzt csikarjak ki tőled, és még csak el sem akarlak csábítani. Teljesen hidegen hagy a gazdagságod, a csilivili szállodai lakosztályod...

– Ez a lakásom.

– Tessék?

– A hotel az enyém, ez pedig a lakásom.

– Ó...

Hát persze. Az övé az egész szálloda. Skye úgy érezte, nem bírja tovább. Kiviharzott a nappaliba, hogy összeszedje a holmiját. Mielőbb ki kell jutnia innen!

– Hová mész? – szólt utána a férfi.

– Kiveszek valahol egy szobát erre az éjszakára. Holnap reggel repülök vissza Dublinba. Ahogy már mondtam, nem akartam mást, csak közölni veled a tényeket. Nem állt szándékomban a nyakadba varrni magam. – Felkapta a kabátját és a táskáját. – Minden jól, Lazaro.

A férfi megragadta a karját.

– Nem mész sehová. Ma éjjel itt alszol, holnap pedig megbeszéljük a továbbiakat.

Skye annyira fáradt volt, hogy a gondolkodás is nehezebbre esett.

– Holnap este már dolgoznom kell.

– Ha enyém a gyerek, ami majd az apasági vizsgálatból úgyis kiderül, akkor itt kell maradnod Spanyolországban.

– Ez nonszensz. Nem írhatod elő, hol éljek.

– Ha, mint állítod, gyereket vársz tőlem, akkor igenis jogom van hozzá, hogy részt vegyek az életetekben.

– A gyerek életében igen... majd ha már megszületett. Addig még bármi megtörténhet.

– Vagyis az a terved, hogy a terhesség alatt továbbra is agyonhajszolod magad az étteremben, aztán pedig hazamész aludni a lepukkant bérleményedbe? Milyen az a lakás, amelyikben laksz?

– Kicsi és sötét. Egy dublini szuterén.

Skye-nak eszébe jutottak a penészfoltok a lakás különböző sarkaiban, és ettől nagyon rossz érzése támadt. Az sem javított a helyzeten, hogy épp nem működött a tűzhely.

– El tudom képzelni, milyen lakást engedhetsz meg magadnak a pincérnői fizetésedből – jegyezte meg a férfi. – Nem kockáztathatod sem a saját egészségedet, sem a gyerekünkét.

– Sosem tennék ilyet – mondta a lány. Önkéntelenül a hasára szorította a tenyerét, hogy megóvja a babát minden veszélytől.

Be kellett látnia, hogy Lazarónak igaza van. Maga sem tudta, hogy fog boldogulni a kicsivel abból a kevés pénzből, amit pincérnőként meg tud keresni.

A férfi kivette a kezéből a kabátot és a hátizsákot.

– Ma éjszaka itt maradsz, holnap pedig elmegyünk egy orvoshoz, akiben megbízom. Aztán pedig megbeszéljük, hogyan tovább.

– Nem boríthatod fel teljesen az életemet! – tiltakozott a lány. – Van munkám, otthonom.

Lazaro elgondolkodva nézett rá.

– Kölcsönösen felborítottuk egymás életét, Skye. Ezen már nem tudunk változtatni.

2. FEJEZET

Nem tudott mit mondani, hiszen Lazarónak igaza volt. Kétségtelenül felborította az életét.

Így aztán beleegyezett, hogy marad, legalábbis egy ideig.

A férfi egy tágas hálósobába vezette.

– Érezd magad otthon – mondta udvariasan.

Skye legszívesebben azonnal bebújt volna a hatalmas, csábítóan kényelmesnek tűnő ágyba, de le kellett mosnia magáról a hosszú út porát. A fürdőszoba látványától leesett az álla. Olyan nagy volt, hogy akár egy tucat ember is elfért volna benne. Meleg fények világították meg az elegáns burkolatot, és az óriási tükörben nem is tűnt olyan kimerültnek, mint amilyennek érezte magát.

Beállt a zuhany alá, és folytatni kezdte magára a meleg vizet. Nem tudott ellenállni a kísértésnek, hogy kipróbáljon egy menyeien illatozó sampont.

Fürdés után belebújt egy nagy méretű, pihepuha köntösbe, és visszament a hálósobába. Halálosan fáradt volt, de annyi minden kavargott a fejében, hogy képtelen lett volna elaludni. Bekucorodott az ablak előtt álló fotelbe, és elgondolkodva bámulta az éjszakai Madrid fényeit.

Meglepő módon Lazarót nem rázta meg különösebben, hogy felbomlott az eljegyzése. Igaz, bevallotta, hogy nem szerelemből akart házasodni. Skye nem volt büszke rá, de igazság szerint kicsit megkönnyebbült.

Az éjszaka, amit a férfival töltött... rendkívüli élmény volt a számára. Sokkal többet jelentett annál, mint amit valaha is be mert volna vallani Lazarónak, vagy akár magának. Semmit nem szeretett volna annyira, mint a másnap reggelt a férfival tölteni, de tisztában volt vele, hogy ezzel csak elodázná az elkerülhetetlent. Legfeljebb még egy éjszakát nyerhetett volna, de semmi többet.

Nem volt kellemes érzés botrányt okozni a férfi eljegyzésén, de azt egy percig sem bánta, hogy megmondta neki az igazságot. Lazarónak tudnia kell a babáról.

Skye nem ismerte az apját. Erről az egy dolgról az anyja soha nem beszélt. Csak annyit tudott, hogy egy bulin történt. Az anyja két sráccal is együtt volt, de egyikük nevére sem emlékezett.

Az anyja egyébként gazdag családból származott. Vad, lázadó kamasz volt, és amikor teherbe esett, a szülei egyszerűen kitagadták. Attól kezdve ide-oda vetődött a világban, és soha többé nem próbált kapcsolatba kerülni a családjával. Skye csak hosszú évek után jött rá, mekkora traumát okozott az anyjának, hogy a családja elfordult tőle.

Mélyet sóhajtott. Mióta kiderült, hogy gyereket vár, elsöprő erővel tört rá a vágy, hogy valahol gyökeret eressen, otthont teremtsen. Ezért is volt olyan fontos, hogy Lazaro tudjon a babáról. Nem akarta, hogy a gyereke úgy nőjön fel, mint ő, hogy azt se tudja, ki az apja.

Egyre jobban elhatalmasodott rajta a fáradtság. Hátradöntötte a fejét, és lehunyta a szemét. Csak pár perc szunyókálást engedélyez magának, aztán kipakolja szegényes kis holmiját a hátizsákjából.

Lazaro lélegzet-visszafojtva figyelte az alvó lányt. Csak meg akarta kérdezni, minden rendben van-e, de amikor nem érkezett válasz a kopogtatására, benyitott az ajtón. Néhány pillanatig úgy tűnt, mintha senki sem lenne a szobában. Már arra gondolt, hogy Skye talán meggondolta magát, és szó nélkül távozott – ugyanazon az útvonalon, amelyen érkezett, a szolgálati konyhán keresztül. Ez a gondolat halálra rémisztette.

De aztán felfedezte a lányt összegömbölyödve a hatalmas fotelben, és megkönnyebbülten felsóhajtott. Skye feje a vállára hanyatlott, nedves hajáról félig lecsúszott a törölköző. Lazaro meg sem próbálta elfojtani az érzéseit. Elmondhatatlanul kíváncsúnak találta őt, pedig a túlméretezett fürdőköpeny tökéletesen eltakarta a teste intim részleteit. Elég volt elképzelnie Skye-t a zuhany alatt, és máris szaporábban vert a pulzusa.

Lehajolt, hogy felemelje a lányt, aki olyan mélyen aludt, hogy a karjaiban sem ébredt fel. Könnyű volt, mint a pehely, pedig egy gyereket hordott a szíve alatt.

Lazaro óvatosan letette az ágyra. A fejére tekert törölköző végérvényesen kibomlott, nedves tincsei vörös legyezőként terültek szét az arca körül. Álmában ártatlannak és gondtalannak tűnt.

El kellett ismernie, hogy Skye igazat mondott. Tényleg nem volt más esélye arra, hogy felvegye vele a kapcsolatot. Lazaro meghagyta az alkalmazottainak, hogy senkit ne engedjenek a közelébe, akit nem ismernek. Márpedig rajta kívül senki sem ismerte Skye O'Harát.

Még valami az eszébe jutott. Amikor a hotel bárjában találkoztak, megkérdezte a lányt, miért döntött úgy, hogy elfogadja a meghívását. Skye kissé zavartan, de határozottan így felelt:

– Mert még sosem találkoztam olyan férfival, mint te. És mert igazad van, néha tényleg nem árt, ha az ember az ösztöneire hallgat.

– Üdítően őszinte vagy.

A lány értetlenül nézett rá.

– Miért ne lennék őszinte? Nincs semmi titkolnivalóm.

Lazaro gyomra összerándult. Skye egy másik világból származik, ahol az embereket nem a bizalmatlanság és a cinizmus vezérli. Valószínűleg tényleg igazat mond. Ennek ellenére ostobaság volna a részéről, ha minden további nélkül hinne neki. Az pedig még nagyobb ostobaság lenne, ha egy kósza megérzésre hagyatkozva lemondana az óvatosságról.

Amikor Skye másnap reggel kinyitotta a szemét, néhány pillanatig azt sem tudta, hol van. Egy biztos, ilyen kényelmes ágyban még soha életében nem aludt. Csak arra nem emlékezett, hogyan került oda. A fotelban aludt el, és biztos, hogy nem a saját lábán jutott el az ágyig.

Amikor felkönyökölt, észrevette maga mellett a törölközőt. Jóságos ég, kész rémálom lesz kifésülni a haját!

Elöntötte a pír az arcát, ha arra gondolt, hogy a férfi tette át az ágyba. Márpedig ő volt, ez nem is kérdés.

Semmi zaj nem szűrődött be a szobába, pedig odakint már világos volt. Felkelt, megmosakodott, és úgy-ahogy rendbe tette a haját. Nagy levegőt vett, mielőtt kilépett a hálószobából.

Lazaro a reggelire megterített étkezőasztal egyik végében ült, jobbán egy halom friss újsággal. Kék-fehér csíkos inget és sötét nadrágot viselt, lábát lazán kinyújtotta az asztal alatt, haja még nedves volt a reggeli zuhanyozás után. Skye eszméletlenül vonzónak találta.

A férfi csak akkor nézett fel, amikor a konyha felől egy asszony lépett az étkezőbe, kezében egy kancsó pompásan illatozó kávéval.

– *Buenos días!* – mosolygott a nő Skye-ra.

Ő vizonozta a köszöntést, majd odalépett az asztalhoz. Zavarban volt. Nem igazán illett ebbe a környezetbe az agyonmosott farmerjében, egyszerű pólójában és tornacipőjében.

Az asszony – feltehetőleg Lazaro házvezetőnője – ismét magukra hagyta őket. A férfi félretette az újságot, amit éppen olvasott, és alaposan szemügyre vette a lányt.

– Látom, ma nem felszolgálónak öltöztél.

– Úgy gondoltam, hogy pincéregyenruhában el tudok vegyülni a szállodai alkalmazottak között – magyarázta Skye idegesen.

– Hát ez bejött – morogta a férfi.

– Tegnap is mondtam, mennyire sajnálom, hogy ekkora felfordulást okoztam.

Hirtelen elsötétült előtte a világ, bele kellett kapaszkodnia a szék karfájába.

– Rosszul vagy? Iszonyúan elsápadtál – kérdezte a férfi őszinte aggodalommal a hangjában.

Skye még kipréselt magából néhány szót, majd kirohant az ebédlőből, vissza a hálószobájába, pontosabban a mosdóba. Éppen csak elérte a vécékagylót.

Akkor vette észre, hogy nincs egyedül, amikor már mindent kiadott magából.

– Hagyj magamra, légy szíves! Nincs semmi baj, csak a szokásos reggeli rosszullét.

– Minden napod így kezdődik? – kérdezte a férfi döbbenet.

Skye átérezte a helyzet abszurditását. A vécékagyló fölé görnyedve öklendezett, miközben álmai pasija földre gyökerezett lábbal figyelte a kínlődését. Ennél kevésbé szexi szituációt nehéz lenne elképzelni.

Szerencsére a rosszullét éppolyan gyorsan múlt el, ahogy jött. Lazaro odanyújtott neki egy törölközőt, ő pedig megtörölte az arcát, majd a mosdóhoz lépett, hogy kiöblítse a száját.

A férfit láthatóan megviselte a jelenet.

– A nőgyógyász azzal biztat, hogy csak az első három hónap ilyen nehéz – mondta Skye, hogy oldja a feszültséget.

– Mit gondolsz, most már tudsz enni egy keveset?

A lány bólintott. A reggeli rosszullétek után általában farkaséhség tört rá.

Visszamentek az ebédlőbe. Lazaro váltott néhány szót a házvezetőnővel, aki együttérzően Skye-ra nézett, majd újra eltűnt a konyhában. A lány leült az egyik székre. Csak most vette észre, hogy az útlevele az asztalon hever.

– Hát ez meg mit keres itt? – kérdezte szemrehányóan.

A férfi nem válaszolt. Kávét töltött magának, majd visszaült a helyére.

– Skye Blossom O’Hara? Tényleg úgy hívnak, hogy „mennyei virágzás”?

– Hát... anyám hippí volt. Igazság szerint még ma is az.

– Ő is Írországból él?

– Nem – felelte Skye, majd ivott egy korty kávét. – Most épp valami spirituális helyen van Indiában. Nem tudtam elérni telefonon, úgyhogy még nem tud a babáról.

A házvezetőnő egy tálca péksüteménnyel, sajttal, gyümölcscsel tért vissza. Letette a finomságokat a lány elé, ő pedig hálásan rámosolygott. Örült, hogy Lazaro nem kérdezősködik az apjáról.

– És a te szüleid? – kérdezte, hogy elterelje a témát a saját családjáról. – Itt voltak tegnap este?

Lazaro egy pillanatig mintha habozott volna, de aztán csak annyit mondott:

– Nem tartom velük a kapcsolatot.

– Ó...

– Úgy látom, ez az egyik kedvenc szavad – jegyezte meg a férfi.

– Ha zavarlak, bármikor elmehetek.

– Ne hidd, hogy ilyen könnyen megszabadulhatsz tőlem. – Lazaro az órájára nézett, majd felállt az asztal mellől. – Negyven perc múlva indulunk, hogy megvizsgáljon egy megbízható orvos. Addig a dolgozószobámban leszek, te pedig szép nyugodtan megreggelizhetsz.

– Mindig te irányítasz? – nézett rá a lány.

– Mindig – felelte a férfi, és kisétált a helyiségből.

Skye megkönnyebbülten felsóhajtott. Eszébe jutott, milyen elbűvölő volt a férfi aznap este, amikor megismerkedtek. Vajon látni fogja még valaha azt az arcát?

Nem fogadott volna rá nagy tétben.

Az orvos megerősítette, hogy Skye gyereket vár.

– Ma reggel nagyon rosszul volt. Hányt is – mondta Lazaro.

– Csak a szokásos reggeli rosszullét – tette hozzá a lány.

– Most már hamarosan megszabadul tőle – jelentette ki az orvos.

– Igen, az én nőgyógyászom is ezt mondta – bólintott Skye, miközben azon tűnődött, jó vagy rossz jelnek tekintse-e, hogy Lazaro ennyire aggódik az állapotja miatt.

A doktor azzal búcsúzott tőlük, hogy a huszadik héten újra megnézné, minden rendben van-e. A lány már éppen nyitotta a száját, hogy elmondja, akkor ő már rég nem lesz Spanyolországban, ám Lazaro megelőzte.

– Az asszisztensem jelentkezni fog, hogy időpontot egyeztessenek.

Skye csak akkor vonta kérdőre, amikor már beültek a rendelő előtt várakozó limuzinba.

– Miért hitetted el az orvossal, hogy itt leszek a terhesség huszadik hetében? Dublinban is vannak remek szakemberek.

Lazaro válasz helyett előhúzta a mobilját.

– Elárulod, mi a lakcímed?

A lánynak fogalma sem volt, mit akar ezzel, de megmondta a címét.

– Szóval itt laksz? – nyújtotta oda valamivel később Lazaro a telefonját.

Skye némán meredt a kijelzőre. A műholdas felvételen is jól látszott, milyen szegényes a környék. Az omló vakolatú ház lépcsőjén néhány kamasz fiú ücsörgött, épp egy kis zacskó cserélt gazdát közöttük. Előttük az utca tele volt szélfúttá szeméttel. A lány megborzongott.

Szerencsére megszólalt a telefon, és Lazaro tárgyalni kezdett valakivel egy velencei ingatlanlabeledással kapcsolatban. A megbeszélés egészen addig eltartott, míg vissza nem érkeztek a szállodához.

A férfi kiszállt, megkerülte az autót, majd kinyitotta az ajtót a lány előtt. Csak akkor szólalt meg, amikor felértek a lakásba.

– Te tényleg abban a putriban akarod felnevelni a gyerekünket? – nézett mélyen a szemébe.

– Nem mindenkinek adatik meg, hogy penthouse-lakásban nőjön fel, Lazaro. Rengeteg nő szül gyereket abban a városrészben, és a kicsik élnek és virulnak.

– Én sem penthouse-ban nőttem fel – mondta a férfi elsötétült tekintettel. – Éppen ezért nagyon is jól tudom, milyen az élet egy olyan környéken, ahol laksz. Sosem hagynám, hogy a gyerekem ilyen körülmények között éljen.

– Sajnálom, de nem engedhetek meg magamnak mást. Mindent meg fogok tenni, hogy a gyerekem ennek ellenére semmiben se szenvedjen hiányt.

– A gyerekünk, Skye.

– Szóval már nem vonod kétségbe, hogy igazat mondok?

– Annak alapján, amit dr. Ruben a szülés várható időpontjáról mondott, nincs okom kételkedni. Ráadásul én sem védekeztem.

A lányt meglepte, hogy a férfi minden további nélkül vállalja a felelősséget a történetekért.

– Tényleg azt gondoltam, hogy nem eshetek teherbe. De mint a mellékelt ábra mutatja, tévedtem.

– Ha megszületik a baba, csináltatunk apasági tesztet. Addig is úgy tekintem, mintha az enyém volna.

Skye-nak fájt, hogy a férfi képes azt feltételezni róla, be akarja csapni. Bár kész vállalni a felelősséget, csak akkor hiszi el, hogy tényleg övé a gyerek, ha a teszt is ezt igazolja. Nyilván érthető a reakciója, hiszen hatalmas vagyonnal rendelkezik, de azért a lány mégis sértőnek érezte a bizalmatlanságát.

– Lekéstem a repülőgépet, pedig holnap már dolgoznom kell, különben elveszítem a munkámat. Nagy szükségem van a keresetemre, ha új lakást akarok keresni magamnak és a babának – mondta, és elindult a szobája felé, hogy összeszedje a holmiját.

– Hallottad egyáltalán, mit mondtam? – állította meg a férfi.

Skye visszafordult, és kérdően nézett rá.

– Nem mehatsz vissza abba a lakásba, és nem folytathatod azt a kimerítő munkát az étteremben. Ez egyszerűen nem opció. Most már én vagyok a felelős érted és a babáért.

– De hát most mondtad, hogy addig nem hiszel nekem, amíg az apasági teszt nem igazolja az állításomat.

– Ez csak formalitás – hárította el a férfi egyetlen kézmozdulattal a lány ellenvetését. – Holnap üzleti ügyben az andalúziai birtokomra kell utaznom. Legjobb lesz, ha velem tartasz, és addig maradsz, amíg ki nem találjuk, mi a legjobb megoldás mindhármunk számára. Mostantól fogva minden másképp lesz, Skye. Gyerekünk lesz, én pedig gondoskodni akarok róla, és rólad is.

Lazaro lenyűgözve figyelte a lány arcát, amelyen a legkülönfélébb érzések suhantak át néhány pillanat leforgása alatt. Ez volt az egyik oka, hogy olyan ellenállhatatlanul vonzódott hozzá. Az összes többi nővel ellentétben Skye képtelen volt véka alá rejtteni az érzelmeit.

Most éppen dühöt, frusztrációt, talán némi dacot, de még inkább tehetetlenséget olvasott ki a vonásaiból. Lazaro természetesen tisztában volt vele, hogy visszaél a hatalmával, de úgy érezte, semmilyen eszköztől nem szabad visszarettennie annak érdekében, hogy a lányt Spanyolországban marasztalja. Nem akart mást, csak szemmel tartani Skye-t, hogy ő és a baba a lehető legnagyobb biztonságban töltsék az elkövetkező hónapokat.

– Lásd be végre, hogy te sem folytathatod ugyanúgy az életedet, mintha mi sem történt volna. Mindketten felelősek vagyunk azért, ami történt. És mindketten felelősek vagyunk a babáért. Egyelőre maradj velem, aztán majd meglátjuk, hogyan tovább. Van valaki Dublinban, akitől el

akarsz búcsúzni?

A lány összerezte.

– Nem, nincs senki – rázta meg a fejét, majd felszegte az állát, és egyenesen a férfira nézett. A szeme úgy csillogott, mint a zafír. – De ettől még Dublin az otthonom. Szabad ember vagyok, nem dönthetsz helyettem arról, hol élek. Kizárólag a baba érdekében vagyok hajlandó elgondolkodni az ajánlatodon. De nehogy azt hidd, hogy azért mondom igent, mert neked nem tetszik a lakásom vagy a környék, ahol lakom. Nincs jogod hozzá, hogy ítélkezz az életemről. Megtehettem volna, hogy egy szót sem szólok neked a gyerekről, de máshogy döntöttem.

Lazaro meglepetésére a lány fogta a kezításkáját, és elindult a bejárati ajtó felé.

– Muszáj elmennem, hogy nyugodtan végiggondoljak mindent. Majd beülök egy kávéházba.

A férfi annyira meglepődött, hogy tiltakozni is elfelejtett. Bénultan nézte, ahogy Skye kísértél a lakásból. Kusza copfba fogott lángvörös tincsei táncoltak a hátán.

Amikor a lány eltűnt a szemei elől, tekintete az ebédlőasztalon heverő útlevelekre siklott. Ki hitte volna, hogy ilyen megnyugtató lehet egy úti okmány látványa! Enélkül Skye nem juthat messzire.

A panorámaablakhoz lépett, és elgondolkodva pásztázta a madridi látképet. Egész eddigi élete arról szólt, hogy olthatatlan haragot érzett a szülei ellen, akik eldobták maguktól. Ez a düh volt a legfőbb hajtóereje, ennek köszönhető, hogy a sok nehézség ellenére sikeres, gazdag ember vált belőle. De ha mélyen magába nézett, be kellett vallania, hogy a siker és a pénz nem gyógyította be azt a fájdalmat, amit a szülei okoztak neki azzal, hogy többre tartották a jó híruket és a társadalomban elfoglalt helyüket a saját gyereükénél.

Lazaro sosem tudta volna követni a példájukat. Bármi történjék is, Skye és a baba mostantól fogva az élete részét képezi. Ebben a felállásban az a szenvedélyes vágy, amit a lány iránt érzett, gyengeségnek tűnt. Soha többé nem engedheti meg magának, hogy elgyengüljön.

Mintha csak a gondolataira adott fricska lenne, Skye ebben a pillanatban lépett ki az utcára. Megrázta vörös fürtjeit, és odatartotta az arcát a napnak. Lazaro még innen is látta, hogy a járókelők megbabonázva bámulják a jelenséget.

Skye minden porcikája gyönyörű volt. Nem volt olyan klasszikus szépség, mint Leonora, mégis ezerszer jobban lázba hozta Lazarót, mint az elegáns spanyol arisztokrata nő. Hiszen még az eljegyzésük estéjén is csak az ír pincérlányra tudott gondolni...

Basta! Zsebre dugott kézzel, összeszorított szájjal meredt maga elé. Sosem ábrándozott arról, hogy szerelemből házasodjon. Az érzések mindig is veszélyesnek tüntek számára, hiszen nem tudta kontrollálni őket.

Skye átvágott az úttesten, hogy betérjen a szemközti kávéházba. Úgy nézett ki, mint egy nem túl jól eleresztett diáklány.

Épp most gondoskodtam róla, hogy többé ne legyenek anyagi gondjai, gondolta Lazaro rosszkedvűen.

Ellenállt a kísértésnek, hogy Skye után menjen, inkább elintézt néhány fontos telefont, majd utasította az egyik biztonsági emberét, hogy feltűnés nélkül tartsa szemmel a lányt.

Szinte biztos volt benne, hogy nem tűnne el szó nélkül, de nem akart kockáztatni.

Sok időt töltött a kávéházban. Tudta, hogy Lazaro nem örül a viselkedésének, hiszen ahhoz van szokva, hogy senki sem mer ellenkezni vele. Skye azonban az anyja mellett korán megtanulta, hogy csak magára számíthat. Igyekezett elhitetni magával, hogy a férfi nem okozhat neki fájdalmat. Egyértelműen hiba volt lefeküdni vele, akármilyen fantasztikus volt is az az éjszaka. Lazaro nem hisz a szerelemben, és nem érez iránta semmit. Ő pedig elég okos ahhoz, hogy ne szeressen bele valakibe, akinek kőből van a szíve.

Egy dolog számít: a gyermeke jólléte. E tekintetben Lazarónak sajnos igaza van. Igazából semmi sem köti Dublinhoz. Az étterem, ahol dolgozik, nem rossz munkahely, de nem kecsegtet különösebb karrierlehetőséggel.

Jól tette, hogy eljött a férfi lakásából, ezen a semleges terepen sokkal jobban át tudta gondolni a dolgokat. Lazaro közelében túlságosan ki volt szolgáltatva az érzéseinek és az érzékeinek. Meg kell